

Van de kat op de hoogte

Op een hoog vloog de kat voorbij. We zagen haar vanuit ons slaapkamerraam. Wij zeiden: “Die heeft iets verkeerd gegeten. Of juist niet, dat ze eindelijk heeft kunnen opstijgen.” De kat vloog ten tweede male voorbij en steeg nu tot grotere hoogten. Wij lieten haar begaan, zo belangrijk was het nu ook weer niet. Gisteren was er nog een konijn komen aanlopen wat na die visite evenzeer was weggevlogen. Wij hadden dan onze schouders opgehaald.

Waarschijnlijk daalde de kat buiten ons zicht weer in de tuin. Wij vonden het alleraardigst dat ze ten derde male opsteeg, pootjes wijd en bek open. Als ze dicht langs het raam zou stijgen, zou ze mooi het rag daar kunnen wegnemen. Voor die suggestie kreeg ik een pijnlijke tik op een tere plek. Spoedig na die derde keer steeg de kat voor de vierde keer. Kwispend als een dalmatiër bezorgde ze ons een paar seconden vermaak.

Ik was inmiddels geboeid geraakt, wat me niet in dank werd afgenomen. Ik zag de kat ten vijfde, ten zesde, ten zevende male opstijgen. Waarom ze dat toch deed, ik kreeg er maar geen hoogte van. Ze beleefde er ongetwijfeld plezier aan, maar dat weet ik bij een kat nooit zeker. Ze steeg alweer op en kraste met haar nagels langs het raam. Dat gaf ons een bijzondere sensatie. De laatste keer dan dat ik onze kat zag, had ze haar bakkie brokken tussen de voorpoten geklemd. Ze zal op zoek zijn gegaan naar een nieuwe baas, want ik heb haar nooit meer gezien.